Setmanari d'informació general i cultural

Any XX - Número 920 - 7 febrer 2014 - 1'70 euros

www.laveudebenicarlo.info

la veu de Benicarló

DESAPAREIXEM DEL MAPA FERROVIARI

ENS VOLEN DEIXAR COM UN SIMPLE BAIXADOR *(APEADERO)*

IMPULSARAN LES EXPORTACIONS DE BENICARLÓ... SENSE PARAULES

DESAPAREIXEM DEL MAPA FERROVIARI

ENS VOLEN DEIXAR COM UN SIMPLE BAIXADOR (APEADERO)

text REDACCIÓ

L'estació de Benicarló Peníscola quedarà convertida en un simple baixador (apeadero). Així consta en el projecte d'INECO licitat per a implantar l'ample de via internacional o via estàndard (UIC), en la línia Castelló-Tarragona. La modificació, segons ha denunciat el grup municipal socialista de Benicarló, suposarà també la modificació de les bases de manteniment, l'eliminació dels serveis de manteniment i les vies secundàries de l'estació de Benicarló.

Els socialistes de Benicarló consideren que aquestes decisions no només posen en perill llocs de treball, sinó que suposen "un colp molt fort al desenvolupament turístic i comercial de la zona i condemnaran a l'oblit les aspiracions, reclamades durant molts anys, de millorar el servei ferroviari".

És per això que el senador socialista Enrique Navarro, a instàncies de l'agrupació local, ha registrat tres preguntes en el Senat dirigides al Ministeri de Foment. En elles s'interroga al ministeri si es contempla la connexió amb la plataforma logística Benicarló-Vinaros, els motius que han impulsat al Ministeri de Foment a reduir els serveis fins a convertir-la en un baixador, i quines previsions temporals contempla Foment per executar la racionalització dels 5 desviaments i els 2 escapes en l'estació de Benicarló-Peníscola.

Per la seua part Enric Morera, síndic de Compromís i Josep Maria Pañella, acompanyats pels dos regidors a Benicarló Ricardo Mascarell i Joan Manuel Ferrer, es van reunir amb representants d'Adif per tal d'escoltar la seua situació actual davant la decisió del Govern Central d'anular la via secundària per les obres del corredor mediterrani. Amb aquesta mesura, es perdran 25 llocs de treball a Benicarló i a més l'estació de Benicarló, que ara mateix ofereix servei de manteniment i reparació de trens, perdrà aquest privilegi. L'anul·lació d'aquesta línia afectarà també al tantes vegades demandat servei de rodalia Castelló-Vinaròs. En paraules del regidor Joan Manuel Ferrer: "amb la retirada d'aquesta via secundària, Benicarló i Vinaròs es queden sense possibilitat de ser llocs d'eixida de trens, amb la qual cosa el servei de rodalia que sempre hem reivindicat des de Compromís queda pràcticament impossible".

LA PROBLEMÀTICA

Des de Castelló a Vandellòs les dues vies són d'ample UCI, i en el nostre cas, i també Vinaròs, afecta a les vies més interiors de les andanes, impossibilitant la connexió amb el possible parc logístic, així com també l'estacionar trens i maquinària de manteniment. Entre Vandellòs i Tarragona tenen els dos amples de via, per a salvar el port i les indústries químiques, així com la connexió amb Reus, amb intercanviadors. Amb el corredor que volen fer, desapareixen les estacions de la costa, deixant sols una xicoteta connexió Tarragona-Port Aventura; aquestes estacions passen a l'interior (Salou desapareix) i Vila-seca, i altra que es crea, Tarragona central, són el nus de les diferents connexions per a Tarragona, València, Saragossa i vies AU de Barcelona Madrid. Tampoc s'està per la labor de realitzar una plataforma nova, amb els costos que comporten actualment les expropiacions.

I és que el disseny de construcció del Corredor Mediterrani s'asseu en l'aprofitament de la xarxa d'ample ibèric existent, incorporant al llarg de la seua extensió el

ve de la pàgina anterior

denominat tercer fil, que permet l'ús de material rodant tant d'ample ibèric com d'ample internacional o UIC. No obstant això, com hem indicat, en els trams assenyalats es trenca, amb aquest disseny. Cal recordar que el denominat tercer fil ja constituïa, donades les restriccions pressupostàries, l'opció més econòmica i introduïa restriccions, enfront de la de nova construcció d'una via específica al llarg del Corredor.

Per tot això, sorprèn que donats aquests antecedents, no s'haja corregit aqueix greu error de disseny en la licitació publicada en el BOE de 14 de novembre. És a dir, que no s'haja introduït en aquest tram, com en la resta, el tercer carril, que permetria el pas de material rodant d'ambdós amples. En la memòria del projecte s'insisteix que únicament s'estableix un únic ample, l'ample internacional, per la qual cosa el trànsit provinent del sud de Castelló, o bé del nord de Tarragona, i que haja sortit de destinacions on únicament existeix l'ample ibèric (en aquest moment tot els trànsits ferroviaris actualment a Espanya), no podrà passar al llarg de la costa al faltar el Corredor Mediterrani de l'ample ibèric en el citat tram Vandellòs-Castelló.

Això suposa una nova i addicional ruptura de càrrega amb els seus corresponents costos associats. Si tot això és gravíssim, ho és especialment al tallar les comunicacions ferroviàries entre Aragó i Llevant, que actualment i per a competir amb la carretera, circulen via Tarragona. El projecte (i per tant estem parlant del Ministeri de Foment) suggereix que alternativament se circule per la línia de Sagunt a Terol, actualment en desús pels operadors ferroviaris al tractar-se d'una línia les condicions operatives de la qual la fan absolutament anticompetitiva en costos (és un tram sense electrificar que exigeix locomotores dièsel, té rasants més pronunciades, limitacions de càrrega remolcable, etc.).

El mateix ocorre amb els trànsits Catalunya–Andalusia, que haurien de desviar-se per Madrid. O, encara pitjor, amb els trànsits que van destinats a punts del Corredor i que es veurien obligats a canviar d'ample al ser impossible competir en aqueixes condicions. Aquests trànsits, juntament amb els anteriorment citats, desapareixeran immediatament, fent encara més xicoteta la quota ferroviària, ja actualment ridícula. En resum, es dificultarà encara més la competitivitat del ferrocarril de mercaderies pel que fa a altres mitjans de transport. En aquest sentit, el Corredor Mediterrani deu la seua oportunitat estratègica en la la seua capacitat per a transportar mercaderies a costos realment competitius. Sorprèn que a la meitat del Corredor els seus trànsits interiors, ja existents, es vegen afectats pel disseny escollit i per la ruptura de càrrega que imposa.

PERÒ LES OBRES JA HAN COMENÇAT!

ACS ha iniciat aquest dilluns les obres del Corredor Mediterrani a la Comunitat Valenciana, en el tram comprès entre Moncofa i Castelló, que li va adjudicar Adif, per un import de 34,6 milions d'euros, segons va informar el Ministeri de Foment. El contracte consisteix en la instal·lació d'un tercer carril i l'adequació dels sistemes per a permetre que per la línia ferroviària puguen circular trens AVE i convencionals. En una primera fase, les obres d'aquest tram se centraran en el transport i apilament de materials ferroviaris, com entremaliades, carril i balastos. En aquesta primera part de l'obra, i en treballs nocturns s'aniran distribuint les travesses al llarg del traçat ferroviari. Per a les pròximes setmanes està programada, també durant la nit, la col·locació del material ferroviari en la via. ACS s'encarregarà així de renovar la doble via existent utilitzant travesses aptes per a incorporar un tercer carril, de construir una nova variant en l'estació de Nules, de realitzar diferents actuacions en les estacions de Borriana, Vila-real i Almassora, i d'adequar el sistema de electrificació. El grup que presideix Florentino Pérez escometrà aquest projecte, que compta amb cofinançament del Feder, a través de les seues societats filials Dragados, Tecsa i Cobra.

El cinema com a eina educativa i preventiva

text NATÀLIA SANZ

La UPCCA (Unitat de Prevenció Comunitària de Conductes Addictives) ha posat en marxa el programa 'Cine i educació en valors', que té com a objectiu principal l'educació en valors i la prevenció de conductes de risc. Els alumnes del CEIP Ángel Esteban hi han participat veient la pel·lícula 'La gran aventura de Winter'.

Oferir noves eines educatives i posar-les a l'abast dels professionals és un dels eixos del treball que realitza la UPCCA a Benicarló. I és en aquesta línia que la Unitat ha posat en marxa un nou programa de prevenció que incorpora el cinema com a eix principal. Es tracta del programa 'Cine i educació en valors', que pretén utilitzar el cine des d'un punt de vista educatiu (foment de l'educació en valors) però també preventiu, com a eina per orientar sobre els riscos que cal evitar. El programa vol aprofitar la bona acollida que té el cine entre els joves per ser utilitzat com a eina educativa, per formar als alumnes en valors, actituds i habilitats socials que ajuden a reduir l'aparició de futures conductes de risc. Paral·lelament, el programa també pretén afavorir entre els alumnes el gust pel cinema com a fórmula per a disfrutar del temps lliure i per a formar-se i enriquir-se culturalment.

Els alumnes del CEIP Ángel Esteban de tercer, quart,

cinqué i sisé d'ESO han estat els primers a participar del programa veient la pel·lícula 'La gran aventura de Winter', una història d'esperança i de superació que, a més, fomenta altres valors com l'amor i el respecte pels animals. El programa 'Cine i educació en valors' és una iniciativa promoguda a nivell estatal per la la FAD (Fundació d'Ajuda contra la Dogroaddicció) i el Ministeri de Sanitat, Serveis Socials i Igualtat.

Programa Bo Respir

text REDACCIÓ

Des del 20 de gener fins al 28 de febrer es poden presentar les sol·licituds per al Programa Bo Respir de la Generalitat. Es tracta d'un programa de subvencions destinades a finançar diferents modalitats d'estances de caràcter temporal en residències de tercera edat, quan per necessitats que afecten a les persones majors o als seus cuidadors, es requereix l'atenció en un centre especialitzat que substituïsca les cures que, de forma habitual, es presten i/o es reben des de l'àmbit familiar.

S'estableixen tres modalitats:

Bo Respir mensual: consistirà en l'estada d'un mes en la residència

Bo Respir dies: consistirà en 20 bons diaris que es podran utilitzar de forma conjunta o separada

Bo Respir cap de setmana: consistirà en l'assistència en residència de diversos caps de setmana compresos des de divendres fins diumenge.

Cada sol·licitant podrà escollir una d'aquestes modalitats.

Per a rebre més informació o per a formalitzar la sol·licitud, podeu adreçar-vos al Departament de Serveis Socials (Edifici Social Municipal La Farola. Tel. 964 47 39 68)

Tauler d'anuncis

Aparcament al solar de la Fundació Compte Fibla

Amb motiu de l'inici de les obres al carrer de les Moreres, l'Ajuntament recorda que està prohibit aparcar al solar de la Fundació Compte Fibla. Només els veïns del carrer disposen d'una zona acotada per a poder estacionar.

Pagament de la facturació de Sorea

Del 16 de gener al 15 de febrer de 2014 es procedirà a cobrar als contribuents la facturació presentada per Sorea, SA del subministrament d'aigua potable corresponent al quart trimestre de 2013.

Registre de bicicletes de la Policia Local

Amb l'objectiu de facilitar la identificació de les bicicletes robades, la Policia Local de Benicarló ha obert un registre de bicicletes on es poden inscriure voluntàriament i gratuïtament tots els propietaris. Per a més informació podeu contactar amb la Policia Local de Benicarló (c. del Doctor Coll,5. Tel. 964 475 300) correu.policia@ajuntamentdebenicarlo.org

REOBRIN PULCHRA MAGISTRI

text NATÀLIA SANZ

Benicarló ha reobert la seu de Pulchra Magistri després de les obres de consolidació que s'han fet en el temple. Operaris de la Fundació La Llum de les Imatges van finalitzar dilluns el muntatge de l'exposició, que va haver de ser retirada la passada setmana per a permetre que les màquines accediren a l'interior del temple. Els treballs han consistit en el cosit dels 53 florons decoratius als arcs faxons de la nau central, mitjançant la inserció de fibra de vidre i resina epoxi. El passat 27 de desembre, un dels florons es va desprendre mentre la mostra estava tancada al públic. La fundació, després de detectar l'aparició de fisures en el temple i comprovar que els elements decoratius no estaven ancorats a la volta, va decidir tancar al públic la mostra per a procedir a la seua consolidació. Al llarg de la passada setmana es van realitzar els treballs de consolidació dels florons, que han suposat la inversió de 20.000 euros.

L'element que va caure no ha estat substituït però els tècnics han tret un motle d'altres similars per a reproduir-lo i col·locar-lo quan es desmunte l'exposició. En el seu lloc, s'ha arrebossat la zona i s'ha simulat mitjançant pintura l'adorn decoratiu. Paral·lelament s'han instal·lat uns fisurómetres que permetran mesurar i quantificar els moviments que es produeixen en les fisures. Els marcadors s'han col·locat en les quatre petxines de la volta central, prop de l'arc del que es va desprendre el floró. I és que només s'han detectat danys en l'estructura del temple en aquesta zona.

Cal recordar que les fisures es van detectar després que el passat 27 de desembre l'Institut Geogràfic Nacional detectara un microsisme de 1,4 graus, en els voltants de la plataforma del Castor. El tremolor va quedar gravat en la xarxa nacional a les 15:31h. i se sumava als més de cinc-cents microsismes registrats en la mateixa zona des del passat mes de setembre. A la nit, un floró d'uns 80 quilos de pes es desprenia de la nau central en la parròquia de Sant Bartomeu sense, per sort, provocar danys materials ni personals. L'estudi en profunditat que els tècnics van realitzar a posteriori, va permetre detectar noves fisures en les petxines, decorades, el Tetramorfos.

EL MASSIS DEL PORT: Bellesa insólita

text i foto

JAUME ROLÍNDEZ

Ha tingut lloc a la Penya Setrill la presentació del llibre "EL MASSÍS DEL PORT Bellesa insòlita" de Vicent Pellicer Ollés. L'acte va estar presentat per José Luis Guzán que va fer lectura de les paraules escrites per Lluis Ibáñez, cómplice agosarat de Vicent Pellicer en la tasca d'estimar, de poetitzar, de fotografiar i de publicar després en llibres meravellosos, la natura del Massís del Port que fa vida a les comarques del Baix Ebre, Matarranya, Terra Alta, Baix Maestrat i Montsià.

Vicent Pellicer amb paraula encisadora i amb un muntatge audiovisual excel·lent va provocar el silenci, l'embadaliment i la sorpresa dels assistents que fèiem ús de la vista per advertir les meravelles del Massís del Port, de l'oïda per escoltar l'agitació de la fauna, de olfacte per olorar les essències de la flora i dels espais físics, dels gust per assaborir el xarops naturals que ofereix aquest espai sobrenatural i del tacte per poder tocar metafòricament tota la benaurança del Massís del Port, que fa vida, com dic, a l'abast de les nostres cames i que massa i massa i massa i massa i massa persones encara no s'hi han assabentat. Pobretes, tu! D'esperit, vaja!

En una de les diapositives que va mostrar-hi van poder llegir aquestes paraules de José Benito Ruiz, fotògraf de natura: El treball realitzat per Vicent Pellicer Ollés per a aquesta obra és ingent: l'esforç i la constància d'una vida per aprendre i endinsar-se amb paciència en el món natural que tant el fascina.

DIA DE LA PAU AL MARQUÉS

text REDACCIÓ

Dijous 30 de gener, l'alumnat del CEIP Marqués de Benicarló va celebrar el dia de la Pau com a cloenda de la sèrie d'activitats que s'havien treballat a l'aula. L'acte va tindre lloc al pati del col·legi on tot l'alumnat es va col·locar formant el dibuix d'una mà acompanyada de la paraula PAU.

Una vegada asseguts la directora va dir unes paraules i va llegir un conte molt bonic d'una xiqueta anomenada Mari Pau. Tot seguit, tots els cursos, des d'Educació Infantil fins als més majors, van oferir el seu treball citant alguns dels personatges que més han treballat per la pau, demostrant que és necessari lluitar per l'esperança d'aconseguir un món més just, un món que comença amb les nostres aportacions personals al lloc de treball i estudi així com amb les nostres famílies. Per finalitzar l'activitat es va cantar la cançó "No dudaría", d'Antonio i Rosario Flores i es va fer una solta de coloms, gentilesa del senyor Rafa Lison.

ACTES DEL DIA DE LA PAU 2014 AL CP FRANCESC CATALAN

text

Alumnes de sisè del Col·legi Públic Mestre Francesc Català de Benicarló.

Al C P Mestre Francesc Català hem tornat a celebrar un any més el Dia Internacional de la NO VIOLÈNCIA (30 de gener), diada instaurada en commemoració de la mort de Mahatma Gandhi.

El tema d'enguany ha estat "HOMENTAGE A NELSON MANDELA", ara que fa poc d'un mes que ens va deixar.

Per això només acabada la festa de sant Antoni ens varem posar a treballar el tema d'enguany. Nosaltres varem pintar fer un gran arbre i altres companys van pintar les lletres, van fer una silueta de Mandela, van fer una mapa d'Àfrica i van posar on estava Sud-Àfrica.,...

El dijous dimecres 30 al matí tots els alumnes i mestres van pintar i posar-nos el pin de la pau.

Després a les 11:30 vam sortir al patí a penjar el mural L'ARBRE DE MANDELA, i després dos alumnes de cada curs van amb dues palomes de paper on hi havia escrit un pensament de Nelson Maldena i després de llegir-lo les penjàvem a l'arbre.

Per la vesprada vam tornar a fer l'exposició de dolços interculturals, fets per les famílies.

A partir de les 3'30 per nivells vam passar per veure la gran quantitat de dolços que s'havien fet per aquest Dia de la Pau i voluntàriament van fer una aportació per participar en la campanya "Un euro, llavor de pau" per col·laborar amb Xarxes Educatives Solidaries per la construcció de noves escoles a Nicaragua.

Després tots ens vam reunir al patí i varem rebre amb un fort aplaudiment a dos companys de cada classe que portaven el globus de la pau amb un colom de paper lligat a la corda. Seguidament tres companys de sisè van llegir el Manifest per la Pau 2014, a continuació el cor de l'escola va interpretar una cançó africana en homenatge a Mandela i després els alumnes de sisè van interpretar del "Cant de la joia" de Beethoven amb les flautes dolces. Finalment tots els alumnes vam tornar a passar pel menjador per triar uns quants dolços multiculturals per degustar-los.

Per a concloure el Dia de la Pau, a partir de les tres quarts de cinc es va obrir aquesta degustació a totes les mares i pares que hi van voler entrar a tastar les meravelles gastronòmiques que les persones fem arreu del Món.

L'Ajuntament fomenta l'ocupació per a menors de 30 anys

text REDACCIÓ

L'Ajuntament de Benicarló ha posat en marxa un Pla Integral d'Ocupació (PIO) destinat a menors de 30 anys amb l'objectiu d'incrementar les seues possibilitats de trobar treball. 100 joves inscrits al Servef ja han començat l'itinerari formatiu del Pla.

La conselleria d'Economia, Indústria, Turisme i Ocupació ha concedit una subvenció a l'Ajuntament per a posar en funcionament un Pla Integral d'Ocupació que té com a principal objectiu fomentar la inserció laboral dels joves menors de 30 anys, un col·lectiu especialment castigat per la crisi econòmica. En el Pla hi participen 100 joves, seleccionats a través del Servef, que ja han començat l'itinerari formatiu amb un curs de prevenció de riscos laborals. Cadascun dels participants rebrà formació en aspectes com l'actitud davant de la recerca d'ocupació, l'orientació per a la recerca d'ocupació, la motivació, l'entrevista de treball o l'elaboració del currículum. La subvenció està cofinançada pel Fons Social Europeu a través del Programa Operatiu per a la Comunitat Valenciana 2007-2013.

IVÁN PINTO HUGUET GUANYA L'OLIMPIADA MATEMÀTICA ESPANYOLA

text REDACCIÓ

L'alumne, de 1er de Batxillerat, IVÁN PINTO HUGUET ha guanyat la L OLIMPIADA MATEMÀTICA ESPANYOLA en la Universitat Jaume I de Castelló.

La prova va tindre lloc el passat divendres 17 de gener (Sant Antoni) en les aules de la Escola Superior de Tecnologia i Ciències Experimentals de la UJI.

Després de 7 hores (de les 9.30 a les 13.00 h i de les 15.30 a les 19.00 h), Iván, va ser el millor en resoldre els problemes que va plantejar l'organització de la prova. El premi te més mèrit degut a que, la major part dels participants, són alumnes de 2on de batxillerat, mentre que Iván, està cursant 1er de batxillerat.

Després de superar la fase local, toca representar a la Comunitat Valenciana a la fase Final, que tindrà lloc a Requena, a finals del proper mes de març.

Enhorabona Iván!!

EDITORIAL

920

la veu de Benicarló
DES DEL 18
D'AGOST DE 1995

PERDRE UN ALTRE TREN

Durant moltes dècades del segle passat Benicarló va ser un dels enclavaments més importants de la xarxa ferroviària estatal. No exagerem quan es pot afirmar que en aquest poble van arribar a treballar centenars d'operaris al "depòsit de màquines". A poc a poc hem anat perdent importància. Va arribar un dia que ni tan sols paraven tots els trens que passaven per l'estació. I en va vindre un altre en què l'estació tancava a les nits. I un altre en què fins i tot se li va canviar el nom i se li va afegir el de Peníscola. A qui ho hem de contar això? I fins i tot va arribar un moment en què s'hi va tancar la cantina; de nit i de dia, com si fórem un poblet perdut.

Ara se'ns amenaça de traslladar tots els treballadors que encara queden encarregats del manteniment. I no direm res. També es veu que l'estació pot quedar reduïda a un "apeadero" (com ho era abans el de Peníscola o Alcossebre). I no direm res. Som així els benicarlandos. Si el Conde Duque de Olivares ens haguera conegut no haguera dit allò que "los valencianos son muelles" sinó que haguera pogut trobar encara algun qualificatiu més adequat a la nostra personalitat.

Ja n'hi ha prou de vore com tot ens passa per davant i ací no s'atura res. Ja n'hi ha prou, sí, de perdre tantes vegades el tren. Quo vadis, Benicarló?

CARXOFA I PANISSOLA

Carxofa: com les que durant aquetes setmanes serveixen a qualsevol dels nostres restaurants, així li donem aquesta carxofa virtual a Ivan Pinto Huguet, alumne de 1r de batxillerat a l'IES Joan Coromines, per haver aconseguit guanyar la 50a Olimpíada Matemàtica Espanyola a L'UJI. I encara té més mèrit per haver-lo fet davant alumnes de cursos superiors. Enhorabona!

Panissola: al govern de la Generalitat Valenciana per la seua tossuderia en no voler reconèixer l'evidència que ha tornat a ficar damunt la taula el nou diccionari de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua, que el valencià és "l'idioma romànic parlat a la Comunitat Valenciana, a Balears, Catalunya i altres territoris de la Corona d'Aragó i que també rep el nom de català". Com no els agrada la definició de l'ens lingüístic, que és igual a la de la RAE, i compartida per les Universitats, ara surten amenaçant amb fer-los acomplir l'estatut dient-los que han perdut la seua raó de ser. Quina raó de ser, la seua?

ASSOCIACIÓ CULTURAL LA FERAM BENICARLÓ

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA

Consell de Redacció:
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL CASTILLO, TONYO FIBLA, JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita
Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
veubenicarlo@gmail.com

Amb el suport
ACADÈMIA VALENCIANA DE LA LLENGUA

COL·LA

Col·la
XAVIER
RAMON PA
JESÚS M
J.M. SA

FITXA DE SUBSCRIPCIÓ A LA VEU DE BENICARLÓ (2014)

Nom Cognoms
Domicili
Població CP Telèfon
Correu electrònic

Se subscriu a La Veu de Benicarló, per l'import de 85 euros (50 números, anual) prorrogable si no hi ha ordre en contra (l'anulació caldrà avisar-la amb dos mesos d'antelació). Als enviaments fora de Benicarló caldrà afegir 26,60 euros anuals.

Forma de pagament: (1) Domiciliació (2) Transferència Bancària

(1) Domiciliació: Remeteu aquesta butlleta i la domiciliació bancària per 85,00 euros a l'Associació Cultural la Feram de Benicarló (C/Sant Francesc, 95 Casal Municipal - 12580 Benicarló)

Signatura;

a dia ____ de _____ de 2014

Domiciliació Bancària
BANC / CAIXA:
ADREÇA:
NOM I COGNOMS DEL TITULAR DEL COMPTE:
IBAN del COMPTE:
Senyors, els demano que, fins a una nova ordre, atengueu els rebuts que els presentarà l'Associació Cultural la Feram de Benicarló per l'import de la **subscripció a La Veu de Benicarló**

(2) Transferència bancària de 85,00 euros (50 números anuals), a favor de l'Associació Cultural la Feram de Benicarló. **IBAN: ES87 3162 1201 0711 5377 6529**. La transferència s'haurà de realitzar abans de la recepció del primer número de la subscripció realitzada (cal enviar per fax al 964 47 56 98 comprovant de la transferència o de l'ordre de pagament). Fins la recepció d'aquest, no es remetrà el primer exemplar de la subscripció.

twitter:
@Elstafaners
mail:
veubenicarlo@gmail.com

benicarló al día
diario digital de benicarló

ABORA: **Conselleria d'Educació de la Generalitat Valenciana**

boradors: PERE BAUSÀ, JOAN HERAS, BURRIEL, NATALIA SANZ, CARLES LLUCH, RÍS, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA, MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER, ANABDÓN, DR. CLIMENT, ROBESPIERRE I EL SAMARUC

Administració, subscripcions
© COPISTERIA GRÈVOL
Dipòsit legal/ CS-193-2004
Imprimeix/ GRÈVOL, Sant Blai, 2
12580 Benicarló Tel. 964 475698

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

DIPUTACIÓ DE CASTELLÓ

EL BENICARLÓ *UNDERGROUND*

text **LA COLLA DE TAFANERS**

CORCATS D'AUTOODI

Ja! Ja sabem que el sopar de la carxofa ja va passar i la setmana passada en vam fer una mena de mig monogràfic, però tot i així, se'ns va oblidar un detall: com parlava el personal. Bé, millor dit de com parlava, en què parlava. Curiosament, de tots els que van sortir a l'estrada, allí a fer el paperot i a dir el seu discurset, l'únic que ho va fer en valencià, va ser precisament qui menys en sabia, el Boris Izaguirre. Mireu que té nassos la cosa que un de fora és el que ens acaba donant lliçons als d'ací. Sí, ja sabem que no se'n va sortir massa... però almenys ho va intentar. Tot el contrari que els d'ací que, com sempre, fent l'indigne paper de comparses ho van fer tot en castellà. Com era allò que en una reunió de cinquanta persones 49 saben parlar valencià i castellà, i una només en castellà... i acaben parlar tots en castellà? Som de la pàtria de l'autoodi i amb actuacions com aquesta només demostrem que som provincians.

MISSATGE DIVÍ

Osti tu, no va i cau un tros del sostre interior de Sant Bartomeu, concretament un floró segons vam llegir, que no sabíem el que era fins que ens ho va explicar la reportera intrèpida de La Veu. Va caure i, al tanto, ens en vam assabentar un mes després? És clar, que això que un pegot de 80 quilos es desplome al mes de desembre i que les visites hagen continuat fins ara, tot un mes, com si no res, i que, de sobte, tanquen l'exposició per fer unes obres d'emergència sobre aqueixos mateixos elements... fa tufo. La veritat, no ens deixa massa tranquils una actuació d'aquestes. I justet ara que nosaltres, en comitiva, volíem pegar-li una ullada a l'exposició esta. Però, a vore, durant un mes un grapat de gent ha anat passat per l'exposició i, segons semblaria, no hauria corregut cap perill, i ara...? I Ara, de sobte, tanquen l'exposició a corre-cuita per fer aquestes obres... d'emergència? Ahir no i avui sí? Ui, a nosaltres no ens hi voran allí dins si algú no ens certifica, de forma fefaent, que si ho visitem, eixirem de dins l'església sans i estalvis i sense cap bony al cap. Això sí, hi ha una cosa que no tenim massa clara, si en comptes d'haver caigut de matinada haguera caigut durant el dia, amb les visites, de qui seria la responsabilitat? Podria haver passat el despreniment durant aquest mes... de transició? Què ha motivat aquest canvi, sobtat, de tancar provisionalment l'exposició? Es va tractar d'un anunci diví? Déu Nostre Senyor deu estar content de totes les coses que veu a Benicarló? Quants d'interrogants, no?

I ESPEREM-NOS!

I ja que estem ficats en aquest entorn, i parlant de restauració, no hagueren pogut continuar amb el campanar, que pobret, està que fa pena? Ja, ja sabem que visitar-lo representa pujar un grapat d'escales, ja, però, tot i que siga una maneta per lluir-lo no se la mereixia? Entre trossos de paret que li cauen, despreniments, antenes, estrelles de Nadal, traques, foguerades de sant Antoni, falles, mascletades... el pobre campanar sembla la parenta pobra de Sant Bartomeu i on fiquen allò que ningú vol. Algú ha pensat que allò forma part del mateix entorn de Sant Bartomeu, i que també està catalogat com a edifici històric? I algú no ha pensat que si anem fent el cafre amb tot el que li fem, com hem dit abans, l'acabarem malmetent encara més del que ja està? En fi, que només és una proposta, que ja ficats amb la Llum aquesta podrien aprofitar que ho tenen al costat i... només ho demanem com al poble del costat que tot i no entrar al principi en la mostra, al final li va tocar tot... campanar inclòs. Ací, com som tant babaus... encara donem les gràcies!. De tota manera, si volem conservar el que tenim ja seria hora de repensar-nos canviar de lloc aquestes activitats a què hem fet referència. Per exemple, a la plaça de la Constitució, que ja ficats té moltes utilitats. I si es trenca no passa res, ja vindrà el faraó Kuen-ka i ens farà altre disseny i l'apanyarà!

PRESTIDIGITADORS

Mira tu que esta setmana ens hem assabentat també que l'afer aquell pel qual el nostre ajuntament, o siga tots nosaltres, inclosos vostés, haurem de pagar un bon grapat de quartos, un milió i mig d'euros, si fa o no fa, pel cas Odemira si no anem errats, sobre una taxació incorrecta d'uns terrenys, on a algú se li va oblidar d'enviar un advocat per a representar-nos al tribunal i justificar la raó per la qual es va fer la taxació inicial més baixa, ha resultat que, finalment... no té cap responsable! Vaja novetat, veritat! No hi ha cap responsable... tot i que els diners sí que s'han de pagar! Fotre tu! Recordaran vostés aquelles paraules de l'alcalde jurant i perjurant que ell havia firmat no sé sap quin decret de representació per a tenir advocat al Tribunal Superior i que després no va aparèixer per enlloc, al decret ens referim tot i que l'advocat tampoc l'han trobat, i que tot havia estat una errada, segons va dir, de no sabem quina funcionària, que ja no estava? Doncs segons sembla, de tot allò,

ve de la p gina anterior

res de res (com era d'esperar). Ni la funcionària, que no sabem qui era la pobra (ara entendran això de pobra), a la qual li van voler encolomar el mort, ha aparegut, tot i que no ha tingut cap culpa segons l'ha exculpat la comissió, ni s'ha trobat el decret de marres. Osti tu, hem de pagar-li un milió i mig d'euros a una empresa per la incompetència dels nostres governants i no passa res! Que s'ha arxivat el cas! Sí, sí, el que lligen! Però açò què és, una república bananera? Encara gràcies que els socialistes han dit alguna cosa que si no... ni ens assabentem. Tot i així, o en este poble anem tan sobrats de milions que ens la bufa o simplement som una colla de cagamandurries de collons. I l'altra part de l'oposició, o siga els xicons del Bloc, piulant si van al sopar de la carxofa o no van, o fent una torrà solidària. Xe, que hauríem d'estar tots al carrer, cagant-nos en tot (disculpen vostés aquest estat escatològic però és que...), obligant a tota aquesta colla de polítics inútils a treballar sense cobrar fins que paguen la seua malifeta! Tots davant l'ajuntament dient-los lo revés del porc per malfeiners i mentiders!

QUÈ SERÀ, QUÈ SERÀ?

La setmana passada un tafaner que anava passejant pel centre del poble es va trobar un estri curiós dipositat al terra de la cantonada del carrer de Les Salines. Estri és per dir-li d'alguna manera atés que està clar que és la tapa del darrera d'una tele de les antigues. Ara, si mireu bé la imatge, descobrireu que tot i no ser eixa la seua funció, va acabar fent-ne d'una altra: de paperera pública. I és que en aquest poble li trobem utilitat a tot. Ara, l'incívic energumen que va materialitzar la idea se l'haguera pogut deixar a la porta de casa seua (la tapa volem dir), la idea, mentre no passara d'ací..., a vore si els dels voltants li dipositaven la seua merda. Tot i el

fet de com de porcs són alguns en aquest poble, que ni per casualitat són censurats per les nostres autoritats que miren cap un altre lloc, val a dir també que el tafaner en qüestió va preguntar a alguns veïns de la zona i va descobrir que la susdita "telepaperera" es va passar allí el seus dos bons dies sense que ningú dels serveis de la neteja la retirés. I no serà que per allí no passen cada dia més d'una vegada! Està clar que no és més net el que més neteja si no el que menys embruta però... un bon servei de neteja sempre ajuda, no?

UNA DE FLORETES

Diuen que el faraó Kuen-ka s'ha comprat un ram de flors, concretament de margarides, per anar desfullant-les. No sap si presentar-se a les properes eleccions per UPyD o per Ciudadanos. I encara hi ha qui diu que també es planteja fer-ho amb els de VOX. Preparem-nos que en menys d'un any començarà el festival.

I UNA DE BURROS

Com pot haver gent que encara milite en un partit que no té cap embut a mentir sobre una cosa tan i tan superada com la llengua? Si són capaços, per interessos electorals, de dir falsedats en una qüestió "immaterial" com és l'idioma, que no seran capaços de fer per coses tangibles com ara els diners? O són burros o són lladres. O les dos coses.

L'ASENTO RELIGIOSO DEL CARNAVAL

L'altre dia, als tafaners ens va caure a la mà un diari oficial d'eixos de la nostra comunité on vam llegir que li havien atorgat a la nostra població veïna del nord, la declaració de festa d'interés autonòmic... a la seua setmana santa. A vore, els tafaners, molt de coses d'aquestes, de sants i processons, no n'entenem, tot i que n'hem vist algunes en eixos dies tan concrets, inclosa la dels nostres veïns del nord. Sense voler desmerèixer-ho, no li veiem l'interés autonòmic per enlloc. I és que com aquesta n'hi ha unes quantes per tot el Maestrat i per la mateixa raó cada poble, segurament, la tindria. Nosaltres pensàvem que això de l'Interés Autonòmic era una qüestió d'uns requisits determinats i específics però sembla que no. Doncs endavant amb l'asento religioso que sembla imperar per repartir festes d'interés... sense desmerèixer a la de Sevilla, Córdova, Granada, Toledo...

Conselleria d'Economia, Indústria, Turisme i Ocupació
RESOLUCIÓ de 20 de desembre de 2013, del conseller d'Economia, Indústria, Turisme i Ocupació, per la qual s'atorga la declaració de Festa d'Interés Turístic Autonòmic de la Comunitat Valenciana a la Setmana Santa de Vinaròs. [2014/365] (pdf 136KB) 1253

AH!

Ara s'entén! Tot l'ensabonament a Rajoy, en la recent i publicitada visita als EE UU, tenia la seua raó de ser: les lloances i els reconeixements d'Obama al president espanyol...amagaven l'agraïment, per l'autorització d'augmentar la presència de tropes nord-americanes a la base de Morón, a Cadis.

Ah! Per si algun incaut havia pensat que l'amable parafernàlia de la recepció a Rajoy era desinteressada, sense res a canvi.

Ara s'entén!

Marc Antoni Adell

foto: eleconomista.es

Senyora Garcia:

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista...

text EL LECTOR

Aquesta setmana faré bondat i em limitaré a parlar-li només i només d'allò que, efectivament, vaig vore a la Veu de la setmana passada. He dit vore, compte, i no llegir. Si no li sap mal m'entretindré en les fotografies, que des que van canviar la qualitat del paper es veuen d'allò més bé.

A la portada es veu una imatge de com ens ha quedat de bonica l'església. Quin llustre, quanta llum, quins colors. Xe, quasi que m'esperaré a morir-me uns mesos i així em podran fer l'enterro en un *marco incomparable*!

Passo de pàgina i vaig al tema. Hi ha una instantània amb un camió a la porta de missa. És, es comprén, un vehicle per transportar obres d'art. S'hi veu un quadre i unes lletres a sobre que diuen: "La Luz de la imágenes. El arte de recuperar el patrimonio". Endavant amb la normalització lingüística. Mire, ja ho sap vosté que jo trobo que el *patrimonio* que hauríem de recuperar és la nostra llengua. Els altres *patrimonios* també, però sobretot la nostra llengua. I no fer el provincià i el masover parlant en castellà en sopars pretensiosos. Ja em desvio, ja em desvio... També hi ha una altra foto amb uns operaris que manipulen una caixa amb un *lletrero* que diu "fragile". Bé, no?

La informació que dóna Natàlia Sanz sobre la depuradora va il·lustrada també amb dos fotos. En una es distingeixen un parell de grues com aquelles que fa uns anys conformaven l'sky line de Benicarló. Quins temps aquells en què amarràvem els gossos amb llonganisses! A l'altra hi ha el senyor alcalde acompanyat d'uns homes forasters que li ensenyen un paper que ell fa cara de mirar-se amb interés. Com una ànima en pena per darrere es veu com passeja el regidor Mascarell. Tots van disfressats amb un casc de paleta i una armilla suposo que reflectant. Quina cosa més ridícula; com si s'hagueren de posar a ploure pedres (pel casc ho dic) de nit (per l'armilla ho dic). Ai, quanta pallassada, Santo Cristo!

Tiro avant. A la pàgina següent els socialistes (és un dir) diuen que no hi ha diners per pagar la depuradora. Una foto de mitja pàgina. Tres regidors fent una roda de premsa. Sánchez fa cara de no entendre res mentre que Miralles i Agut se'l miren amb un posat de certa inquietud. Al fons hi ha un cartell on diu PSPV-PSOE. Les lletres de la versió valenciana del partit són més menudes que les de la versió estatal. Quina metàfora més exacta de la deriva (ara tot són derives) espanyolista d'aquesta institució dels *cien años de honradez y pogreso*. Trobo que per fer el paperot així podrien eliminar-ho això de PSPV, que deu ser ja una cosa que no existeix. És més, també penso que es podria prescindir de la lletra O i de la lletra S de la formació nacional (seua) i deixar-ho en un clarificador PE que podria perfectament fer coalició (de fet ja la fa) amb els del PP, UPyP, Ciudadanos i VOX per tractar tots els temes que tinguen a vore amb *la unidad de los hombres y las tierras de España*, que com tothom sap és intangible. Mares, mares! En lletra més menuda hi penja un foli amb aquesta sentència: "La Generalitat ens deu a Benicarló 1.000.000 d'euros. Fabra paga ja! " Pobre Fabra, si diuen que ha d'enviar la querida a comprar carn per fer l'olla i guisar-se-la al mateix lloc de faena, com ha de pagar a ningú cap diner?

Més. Benicarló promou l'agricultura amb un projecte europeu d'intercanvi. M'esperava una fotografia amb l'incombustible Eduardo Arín. Però no. Això també és una roda de premsa. Hi ha menys micròfons que a la del PSOE. Hi surten Marcelino Domingo davant les carxofes –segurament fent una nova exhibició de les seus habilitats oratòries- i Rocío Martínez i un xicot que deu ser foraster que ni se'l miren. Pobre alcalde, diràs que ni l'escolten. Diràs, només diràs. Que quede clar.

Uff! Un munt de xiquets amb els municipals. Comprenc que expliquen coses perquè entenguen els moviments i els senyals que fan els nostres policies locals. Com han canviat els temps. Ara semblen *hombres de Harrelson*. Quan estaven Jaime Fa, Paco Ebrí, Bertomeu Gil o Gaspar Gilabert no els tocava perseguir delinqüents perillosos ni haver de suportar tant de malcriat com hi ha pel món... Ara, pobres, els toca bregar amb assumptes en què han de posar en massa ocasions la pell en perill i sí, han d'estar ben preparats.

I ja m'ha passat com sempre. Que m'he quedat a *mintan* camí. Sense poder dir res del còmic de Burriel. Una cosa només, va, una cosa només. M'encanta la portada del llibre de Mira que comenta Carles Lluch. La careta de Mira fent la maroma sobre un pal és entendridora de veritat.

No podem posar tanques als prats

Fronteres

text JOAN HERAS

Des que el món d'Internet ja és també el nostre i aquesta immensa teranyina de possibilitats i de maneres de comunicar-nos s'ha convertit en una característica bàsica i un element simbòlic de la globalització, sovint es diu que hi ha qui encara creu que es poden posar tanques als prats, als camps. Evidentment aquesta expressió respon a la inutilitat de voler frenar, controlar o senzillament censurar certes informacions, certs canals de comunicació. Avui, sens dubte, podem posar tanques als prats per poder delimitar possessions o per tenir controlats els ramats però les tanques són quasi inútils en l'àmbit de la informació. Si això és així –i sembla que en termes generals no ens equivoquem si afirmem que és inútil intentar controlar la informació per enviar només el missatge que interessa en cada moment-, una pregunta se'ns presenta com un interrogant d'aquells que es fan grossos i grossos: ¿si el govern del PP sap perfectament que avui tothom pot sintonitzar per Internet els canals de televisió o les emissores de ràdio que li plagui, siguin d'on siguin, per què s'entossudeixen a eliminar les emissions de TV3 i de Catalunya ràdio? La resposta no pot córrer pel vessant de la ignorància. I més encara si hi afegim que ells mateixos han destruït la seva pròpia creació de mitjans públics propis i ben controlats. No tenim més remei que intentar entendre els actes polítics com una voluntat de donar cops d'efecte autoritaris que siguin aplaudits pels seus votants que entenen que allò que ha de definir al governant és la dimensió i la fortalesa dels actes fets a cops de genitals –masculins, és clar, per favor. Tot sona a toreros de poca monta i de molta aparença. Però el problema d'aquests actes fets a cop d'espanyolisme taurí –i dic això tot demanant perdó als redactors i lectors d'aquesta revista que són, em consta, bons amants de la tauromàquia- rau en el fet que, en el cas de les emissions de TV3 i de Catalunya Ràdio, qui vulgui les podrà seguir, potser amb menys facilitat i comoditat, però ho podrà fer.

Està clar que avui no és imaginable que els governs del PP –el d'aquí i el d'allà i el de més enllà- desconeguin la lògica de la xarxa però la seva manera de fer massa plena de tics autoritaris els empeny a la imposició sense embuts del seu pensament i del seu model de país i de manera d'actuar. De fet, no fan res més que ser fidels al seu estil de valorar en primer lloc els seus interessos particulars i de partit i , després, si s'escau –que no acostuma a passar- pensen en allò que podria anar bé a la comunitat . Penso, per exemple, en el cas terriblement dramàtic dels atemptats als trens d'Atocha dels quals ben aviat –l'11-M- en commemorarem el desè aniversari. Aquells dies terribles ens vam adonar que el govern del PP pensava més en el seu interès electoral per la convocatòria a les urnes que s'havia de fer tres dies

després de la tràgica jornada que no pas pels morts, els familiars i per la commoció general de tot l'estat. El govern del PP sabia que atribuir l'autoria de la barbàrie a ETA els resultava molt favorable electoralment i van intentar mantenir la fal·làcia tot el que van poder. No sabem si aquesta manera d'actuar es fonamentava en la seva voluntat per mantenir-se al poder a qualsevol preu o en el desconeixement que la manipulació informativa ja no era possible perquè els canals d'Internet ens connectaven amb el món –i, per tant, amb la reivindicació de l'autoria i en la vinculació ambla participació entusiasta en l'ocupació de l'Iraq. Aquells dies, doncs, el senyor Aznar i els seus ministres –entre ells l'actual president del govern espanyol- van voler posar tanques als prats –uns prats tacats de sang i de tragèdia- i no se'n van sortir.

Potser seria bo que els nostres governants deixessin de pensar en les seves tanques particulars i deixessin que les paraules i els parlars corrin lliures pels camps.

Cap de setmana per oblidar el del Club Bàsquet Benicarló

text i foto VICENT FERRER

SÈNIOR MASCULÍ

Mal partit del Benicarlo a la pista del Vila-real, atés que va ser superat en intensitat i velocitat per un rival que li va posar moltes ganes. La poca fluïdesa de l'atac benicarlando va suposar un seriós obstacle doncs van acabar donant una pobra imatge. Queda molta competició però amb el que s'ha vist en aquest partit no anem enlloc, cal reconduir la situació deixar els fantasmes aparcats i entrenar molt més dur i sobretot no donar espectacles com aquest a Vila-real, equip que va acabar guanyant 60-44.

JUNIOR MASCULÍ

Era un partit difícil en la pista del l'Alcora, però amb un percentatge de tir molt pobre, una pena des del tir lliure (etern problema dels jugadors benicarlandos), i les fallades repetides sota cistella, van fer que el difícil fóra impossible. Va haver-hi un moment en el tercer quart on es va estar a punt de ficar-se en el partit, però va tornar la poca intensitat, escasses ajudes en defensa, que van portar a aquesta derrota. Derrota que va poder ser major segons sembla en la pista, no queda més que treballar molt més en defensa i millorar en tir. Que com es fa açò doncs entrenant dur i no hi ha més. Al final 72-54

SÈNIOR MASCULÍ : La poca fluïdesa de l'atac benicarlando va suposar un seriós obstacle doncs van acabar donant una pobra imatge.

INFANTIL MASCULÍ

És solament una derrota, l'encaixada a Benicàssim, però que ha de servir perquè els jugadors aprenguen, doncs no tot són victòries. Cal seguir treballant, tampoc és molt normal que sols tres jugadors t'anoten 85 punts. Al final 86-61.

ALEVIN MASCULÍ "A"

Partit igualat a la pista del Benicense durant 15 minuts, però el major encert en el tir per part del rival va anar marcant la diferència, malgrat seguir jugant amb ganes i bon criteri, però la sort estava tirada des de feia temps. Cal seguir treballant i vindran rivals més assequibles. Marcador final 86-65.

ALEVIN MASCULÍ "B"

Partit bonic ambdós equips ho van donar tot, velocitat, actitud, lliurament, van ser molts minuts de qualitat, però es deu millorar per a evitar tantes perdudes de pilota. La línia és la bona i cal continuar, el que s'ha dit bon partit. Benicarló 47, Castelló 27.

MASSA CÀSTIG

text VICENT T. PERIS

Quan li vaig dir a papa que el proper desplaçament del nostre estimat Benicarló era a la germana ciutat de Borriana es va posar molt content. El papa és molt benicarlando, molt valencià i molt fallero. Però jo ho soc més que ell. Per això, cada vegada que juguem a aquesta preciosa ciutat de la Plana Baixa, m'emociono i ploro. Ploro perquè som dos pobles que tenim les falles com a bandera, com a estendard i com a màxima expressió de l'alegria d'un poble. M'emociono perquè aquesta sintonia ens fa ser alguna cosa més que germans, més que amics, més que parents. Aquesta sintonia ens fa sentit a tots allò tan conegut de la germanor fallera, que no es pot expressar en paraules perquè és més que un sentiment. El papa no cabia en ells de goig i d'eufòria. "A Borriana!, a Borriana!", cridava sense control. La mama s'ho mirava tot amb una certa indiferència i resignació. La mama no és molt fallera, no li agraden les falles. Diu que és una pèrdua de temps i de diners i que no comprèn com se poden gastar tants de diners per a fer una cosa que després s'ha de cremar. Diu la mama que això no casa amb l'esperit benicarlando, treballador, estalviador, previsor i silenciós. Però ens deixa fer. El papa i jo vivim les falles con s'han de viure. Per això Borriana és lo nostre segon poble.

La mama va dir que ella no perdia el temps romanços i que férem allò que volguérem, però que ells no s'apuntava a cap excursió, que se n'anava a casa de les amigues a jugar al cinquet i a fer randa. M'està fent un cobrellit per al meu aixovar que farà parlar. Ja tinc cinc jocs de tovalloles, sis de llençols, dos cobrellits, quatre tapets, cinc pijames d'hivern i cinc d'estiu de la casa Castell de Traiguera, tres bates d'hivern i dues d'estiu, tres barnussos, una dotzena de samarretes apelfades de mànigа llarga, mitja de mànigа curta i dos calçons de camal llarg. Són per al dia que em casaré.

No se per què el papa tenia molt de recel. Dissabte per la tarde ja va deixar caure un parell de vegades si no seria millor fer nit "pels voltants" per tal d'escometre el partit amb més serenitat i descansats. "Però si només són vuitanta quilòmetres, papa!" li vaig dir. Però ell no parava. La mama se'l mirava amb cara de pocs amics i ganyotes vàries. Dissabte per la tarde va estar especialment insuportable. La seua cabuderia va esdevenir malaltissa, fins a tal punt que la mama es va omplir una bossa de roba i va dir "Xiquets, jo me'n vaig a casa de ma germana fins demà. Feu el que vulgueu". "Veus? veus?" - va dir el papa "està escrit!, està escrit!". Fart de sentir-lo, vaig posar gasolina al cotxe i ens en vam anar tots dos cap a la Plana Baixa, per eixa carretera que puja des d'abans d'arribar a Torreblanca i que fa cap a una magnífica autovia després d'haver gaudit de la magnífica vista d'una torre de control i una espectacular i simbòlica escultura que ben aviat formarà part dels llibres d'història de l'art.

No cal dir que ens vam aturar poc abans d'arribar al nostre destí final. Encara que penso que aquest no era el camp del San Fernando, sinó una espècie d'oasi modern que hi havia al costat de la carretera i que el papa es va negar a abandonar fins al diumenge per la tarde.

El Benicarló va perdre per tres a zero. Hem agafat una mala ratxa, però que ben segur abandonarem ben aviat. La segona volta ens resultarà molt dura i haurem de posar tota la concentració i intensitat als partits. El que interessa és mantindre la categoria. La nota positiva del partit va ser la presencia de tres juvenils, que feia que dels catorze convocats, dotze eren del poble. Impressionant. Això si que feia anys que no es veia a Benicarló, i s'ha de seguir per aquest camí. No hi ha alternativa. Si algun any no es pot mantindre la categoria, no passa res, que d'això no es viu.

Lo proper diumenge rebem a l'Alcora. No vull dir res. Tots al camp a animar al Benicarló!.

Els jugadors del Club de Tennis Benicarló oferiren bones sensacions

text i foto VICENT FERRER

El mal temps de la setmana anterior va deixar pas a unes jornades sense incidents, amb unes pistes en perfectes condicions per a practicar el tennis i veure partits de qualitat per part de tots els jugadors. Cal destacar l'alta participació que està tenint aquesta edició del 2014, doncs a part dels clubs pròxims al circuit, enguany es compta amb equips del sud de la província de Castelló, com Borriana i la Coma.

Pel que fa als jugadors benicarlandos, els resultats han estat positius per a la gran majoria d'ells, amb molt pocs resultats en contra.

Els resultats del dissabte van ser Gerard Guimerá en aleví a Pau Duart (6/2 i 6/1) i en infantils a Jaime Sorlí (6/0 i 6/0); Miguel Castán a Nicolás Perpinyà (6/0 i 6/1); Pablo Masip a Santi Pedra (6/1 i 6/3); Albert Alberich a Ramón Fuster (6/2 i 6/0); Marta Aicart a Iris Aranda (6/1, 1/6 i 11/9); i Iván Ayza a Carlos Franco (1/0 i retirada per lesió).

També destacar el partit que van disputar els debutants jugadors del Club de Tennis Benicarlo, Gerard Abad contra Toni Grau, emportant-se la victòria el primer per 6/2 6/1.

La mala sort va ser para Adrián Comes que va cedir el partit davant Manuel Celades en un llarg partit que es va decidir al super tie break (recordem que no es juga el tercer set), 6/7, 6/1 i 3/10; i la d'Antón Mateo, el partit de la qual va ser contra un dels caps de sèrie, Alejandro Martinez, davant el qual va cedir per 2/6 i 2/6.

El diumenge es van sumar les victòries de Gerard Guimerá davant Denis Segarra (6/1 i 6/1); Alex Barreda a Sergio Suarez (6/1 i 6/2); Iratxe Serrat a Ainhoa Marcos (6/3 i 6/2); Ausias Domenech a Unai Accensi (6/0, 4/6 i 10/6); Joana del Salvador a Laia Gil (6/0 i 6/0); Marta Aicart a Berta Molins (6/2 i 6/2).

Les derrotes van ser para Uriel Domenech davant de Pablo Archilés (2/6 i 0/6); Carla Folch enfront de Rocío Safont (2/6 i 1/6)

El cap de setmana vinent es juguen els partits de quarts i algunes semifinals que començaran a encarrilar la fase final del torneig que està previst que s'acabe la setmana que ve.

SOPAR CATVAL 2013

El divendres a la nit es va celebrar la gala anual de lliurament de premis als participants de l'edició CATVAL 2013, sent premiats els primers 10 classificats de cadascuna de les categories.

Recordem que els alumnes de l'Escola del Club de Tennis Benicarlo han aconseguit, de les 10 categories a les quals optàvem (categories en les quals tenim representació), 7 primeres posicions, 3 segones, una tercera i 20 jugadors dins del top 10.

Balaguer, guanyador del rànquing de ciclocròs de la Real Federació

text i foto VICENT FERRER

La Real Federació Espanyola de ciclisme ha donat a conèixer als guanyadors de les diferents competicions que organitza. En l'apartat de ciclocròs va aconseguir la primera posició el benicarlando José Julián Balaguer, dins del Master 50, en ser el més regular del campionat.

D'altra banda diumenge passat es va celebrar a Sogorb la tercera prova Social de la lliga Miguel Manrubia, amb la participació de Julián i José Julián Balaguer del Club Ciclista Deportes Balaguer de Benicarló. Cadascun tenia diferents objectius, Julián en el començament de la seua tercera temporada Sub-23 va una mica més retardat de preparació i l'objectiu era finalitzar la prova. D'altra banda José Julián aprofitant el punt de forma del ciclocròs va vèncer en la categoria master-50.

IMPULSARAN LES EXPORTACIONS DE BENICARLÓ

text i foto NATÀLIA SANZ

El conseller d'Economia i Hisenda, Màxim Buch, es va comprometre a "impulsar l'obertura de nous mercats" per als empresaris de Benicarló.

Ho feia després de mantenir una trobada amb representants del sector en el qual "m'han transmès les seues inquietuds i necessitats". Llibreta en mà, Buch va registrar les queixes del sector, que resumia més tard en "la reclamació de suport institucional per a obrir nous mercats a l'exportació", a més de la necessitat d'una "millora en el finançament públic". El conseller va avançar que "anem a donar-los suport per a establir una línia directa amb la qual obrirem mercats exteriors, un treball que necessita d'una estreta col·laboració amb ells". Buch va recordar que l'atur ha descendit a Benicarló "un cinc per cent, sobretot gràcies a l'impuls del turisme, el comerç i l'agricultura".

No obstant això, va convenir a assenyalar que "falta una major embranzida del sector empresarial, que és el que anem a fer ara". El conseller també va visitar el mercat municipal, del que va manifestar la seua satisfacció perquè "ofereixen productes locals, que és el que nosaltres estem impulsant en els mercats excel·lents". De fet en aquests moments la regidoria de comerç està tramitant la petició d'aquest distintiu, que permetria de cara als clients la garantia dels productes que es venen en ell.